

Všichni (doufám) víme, že velikonoční doba končí slavností Seslání Ducha Svatého. Trvá tedy celkem 50 dní. Proč tak dlouho? Protože 40 dní se vzkříšený Ježíš ukazoval apoštolům a 10 dní po svém Nabevstoupení seslal Ducha Svatého.

Těch posledních 10 dní bylo asi velmi napjatých. Pán Ježíš už s apoštolý nebyl, proto se semkli, aby víc odolali strachu, že i na ně farizeové pošlou vojáky. Zároveň však věřili, že Pán Ježíš splní, co slíbil, a že jim pošle Ducha Utěšitele, který je povzbudí tak, jak to dělával kdysi on. Proto se nerozešli tajně domů, ale zůstali spolu a celých 9 dní se pořád modlili. Do modlitby se zapojila i Panna Maria. A nezklamali se! Pán svůj slib opravdu splnil, a to 10. den. Duch Svatý sestoupil na apoštolý i Pannu Marii a dal jim vše potřebné ke svědectví a ke službě.

Těchto 9 dní napjatého čekání se později stalo základem pro křesťanskou „novénu“. Určitě jste už toto slovo slyšeli. Jde o 9 dní, kdy se každý den nějaká skupinka společně modlí, aby vydrželi v nějaké těžké situaci, aby to nevzdali a věřili, že je Ježíš neopustí.

On pomůže pokaždé, jen to nemusí být nutně za 9 dní, ale pomůže určitě a včas. Na to se můžeme spolehnout!

OTEC JIŘÍ KAŇA

Novéna

Ilustrace: bernardojbp, lassedesign - Adobe Stock

Ilustrace: victor zastol'skiy

OTEC ELIÁŠ – APOKALYPSA MICHAEL D. O'BRIEN

Obálka této knihy vás pravděpodobně udeří do očí. Mezi thrillery, tedy knihami o záhadných chorobách, šílených vědcích nebo fantastickými dračími ságami, dokonce i mezi sci-fi romány o konci světa působí tento román neotřele, nádherně, zastarale, a zároveň dokáže pořádně šokovat. (Šok mohou zažít jak čtenáři pravidelní, záměrní, tak i čtenáři přelétaví, neklidní.)

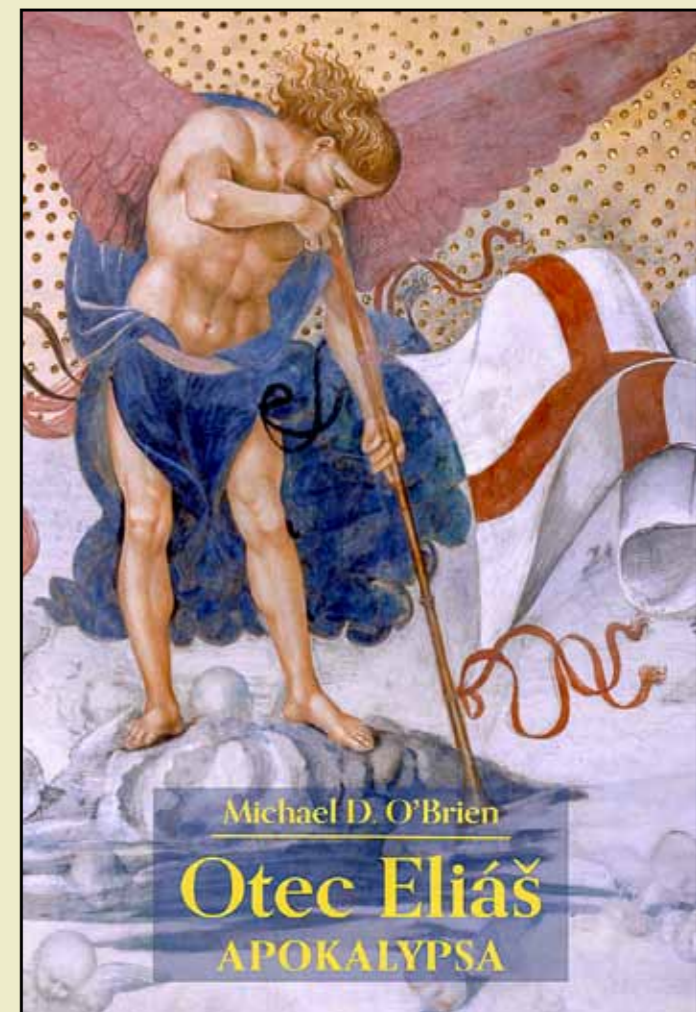
Hlavní postavou je otec Eliáš, který žije v klášteře na hoře Karmel. Jednoho dne obdrží zprávu, že vedle okopávání zeleniny, ranního bdění na modlitbách a podporování bratrů mu přibude na seznam povinností záchrana světa. Postupně se dovídáme o rafinovaných machinacích nepřítele i přetvářce, jejímž cílem je Eliáše buď odradit od splnění mise, anebo ho zlákat na stranu nepřátele. Jak se později ukáže, Eliáš není žádným nováčkem, nýbrž silným hráčem, jenž dává celému souboji nový rozměr. Ústředním nepřítelem není rozkazující vůdce, není jím diktátor. Dokonce jím není ani podlý padouch bažící po moci (nebo tak zprvu nevypadá). Je jím Prezident – muž, jenž chce sjednotit znepřátelené rivaly, dlouhodobé nepřátele, odstranit přetrávající předsudky a zabránit terorismu. Vlastně je toho mnohem více, až se pár jedinců domnívá, že toho chce pro lidstvo vykonat příliš. Pouze několik lidí, včetně Eliáše, tuší, že Prezident chce mít v rukou především moc, které se ostatní při jeho příchodu dobrovolně vzdají v jeho prospěch. Pod maskou mírotvůrce a globálního sjednotitele světa se skrývá nenasytná touha ovládat.

Hra to začíná být vskutku nebezpečná. Jedním z největších úskalí není smrt Eliáše či jeho spolubratra Enocha, ale možnost jejich zrady. Nesmiřitelný boj je veden proti nepříteli čekajícímu v neisté krajině zmateného srdce na příležitost nenápadně se vplížit a napnout všechny síly k dobytí a ovládnutí duše. Získání Eliáše na vlastní stranu by pro Prezidenta znamenalo významný zisk – knězovo selhání by totiž rozkolísalo mnohé. Jak na laně v cirkuse či na velmi ostré a každou chvíli se naklánějící hraně se utkají tito dva soupeři v souboji, kdy bude pouhé malé odklonění znamenat ztrátu rovnováhy a pád...

Kniha je tloušťkou podobná Eragonu, ale pokud mohu soudit, pak je Otec Eliáš z mnoha hledisek zajímavější, propracovanější a více strhující než jeho dračí protějšek. Přestože se příběh odehrává v budoucnosti nebo snad alternativní současnosti, nepopisuje, při kolika stupních Celsia lidstvo zahyne či jak uzavřeme mírovou smlouvu s mimozemšťany. Spíše se zde odhaluje jedna z největších hrozeb vůbec – není jí nedostatek potravy, znečištěná planeta či globální

oteplování, jsme jí my sami, nakolik nasloucháme hlasu pokušitele. Jedná se o pohled pro geopolitiku zcela neznámý, o pohled, nad nímž většina pragmatického obyvatelstva vyspělého světa nejspíš dosud nepřemýšlela. Knižka nám ukazuje arénu podobnou té, v níž bojujeme každý den. Vyhrájeme s Boží pomocí i my?

FILIP JANEČEK, 16 LET

Rodiče mi vyčítají, že pořád jen hraju hry na počítači nebo sleduju filmy, že bych si měl radši číst knížky. Ale já v tom nevidím žádný velký rozdíl. Když čtu knihu, jsem přece také v jiné realitě, zrovna jako u her nebo u filmů. Co si o tom myslíte?

Radim, 12 let

JINÁ REALITA

Zdravím tě, Radime.

Chtěl bych ti nabídnout k zamyšlení tři zkušenosti a jednu top vychytávku pro život.

První zkušenost je má vlastní. Když jsem byl o něco málo starší než ty, podařilo se mi sehnat jednu suprovou akční hru. Měl jsem volný víkend, a protože rodiče byli pryč, tak jsem mohl jen hrát. A fakt jsem to využil. Skoro jsem nejedl, nespál, nedělal nic jiného – ale hru jsem v neděli večer dohrál. Druhý den ráno jsem šel do školy a potkal jsem dva spolužáky, kteří byli o víkendu na nějaké výpravě. Povídali, co všechno zažili. Byli úplně unešení tím, co objevili. Nadechl jsem se, že jim řeknu, že jsem taky něco za-

žil, a v tom mi to došlo. Já nezažil vůbec nic. Nedobyl jsem žádné území, nevyhrál jsem ani války ani bitvy, nezastřílel jsem si, nenastolil jsem spravedlnost, žádné skutečné dobrodružství. Jen jsem tři dny seděl před monitorem – ale nezažil jsem nic. Chvilkový dobrý pocit, o kterém se nedá pořádně ani mluvit. To mi poprvé došlo, že je něco špatně.

Druhá zkušenost je zkušenost rodičů – vidí, jak sedíš u počítače, tvá mysl se pohybuje ve světě, který neexistuje. Vidí, jak tě to unavuje, a že když ti to vezmou, tak jsi z toho otrávený. Zkus je pochopit, že ti nechtějí ublížit, ale naopak, že ti chtějí pomoci.

Třetí zkušenost je zkušenost vědců, kteří pomocí EEG zjistili, že čtení knížek mozek rozvíjí několikrát víc než hraní počítačových her. Čtení rozvíjí fantazii, hry rozvíjí poměrně primitivní podmíněné reakce. Žádný opravdu úspěšný člověk se počítačovým hrám nevěnuje.

A ta jedna top vychytávka zní – to, co máš v životě nejcennější, je zdraví a čas. Teď máš obojího ještě hodně – možná že ani sám nevíš, jak s tím naložit. Ale jako dobrý strateg určitě víš, že se vzácnými surovinami je praktické šetřit, a neplýtvat jimi. Drž se a žij – skutečně a naplno!

OTEC ROBERT BERGMAN

Máš-li nějaký dotaz, napiš nám ho na e-mail: vrtak@tarsicius.cz